1876. III. évfolyam. 185. szam. Debreczen, Csütörtök, szeptember 21.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi **könyvnyomdában**, (városház-épület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **a városháza épülete alatt** (Rózsatér) czimzendők.

Debreczen, 1876. szept. 21.

A tiz napi fegyverszünet megkötése tehátténynyé vált; de csak a diplomaták tanácskozási termeiben és a papiroson. A csatatéren, daczára a harczoló felek parancsnokai számára kiadott, békés magatartást követelő utasitásoknak, napirenden vannak az összeütközések. Csernajeff ugy látszik egészen ignorálja felebbvalóinak akaratát, s a részére kiadott rendeletek megszegését a legbámulatosabb vakmerőséggel gyakorolja. Neki nem kell a béke, mert hisz a harczi dicsőség hervadhatlan babérait még csak ezután akarta letépni, a fegyverszünet megkötése pedig meghiusitotta törekvését s keresztet huzott az olyan szépen megalkotott kombinácziókon.

Azonban reményljük, hogy a békeactió ügyét kezében tartó diplomátia, mely mindig szerette leplezgetni Szerbia hibáit, Csernajeffnek e bosszantó merényletét csak nem fogja behunyt szemmel nézni, hanem gondoskodik róla, hogy némely dicsvágyó kalandorok ilynemü magaviselete nem fogja Szerbiát ujabb meg ujabb törvényszegésekbe sodorni. A diplomatiának ez ügyben erélyesen föllépni, elengedhetlen kötelessége: mert hogy a háboru megkezdésekor Szerbia megsértette a párisi szerződést, a már régen bebizonyitott dolog, hogy Csernajeffnek a békés törekvések megsemmisitésére czélzó müveletei, szintén a törvényszegés jellegét viselik magukon, az sem szenvedhet kétséget, — tehát ha a diplomatia elodázná e dolgot, vagy ha lanyhán viselné magát az illetőkkel szemközt, mindenesetre elfogná veszteni a béke embereinek benne vetett bizalmát, s azonfelül tette jogtalan is lenne.

Érdekkel várjuk ez ügy kimenetelét, s nagyon kiváncsiak vagyunk a diplomátia eljárására.

A mi a fegyverszüneti tárgyalásokat s azok eredményét illeti, itt ugy látszik az osztrák-magyar diplomátiáé az oroszlánrész. Mert bár nem jelentéktelen azon tevékenység sem, melyet Angol, Franczia és Olaszország a porta szigoru béketöltételei megváltoztatásánál kifejtettek, de határozottan el van ismerve, hogy a legfőbb érdem az osztrák-magyar nagykövet gróf Zichy-é, kinek tapintatos és kiméletes modora tett legnagyobb hatást a föltételei mellett csaknem megcsökönösödött magas portára. Hogy azonban a 10 napi fegyverszünet elég lesz-é a béketárgyalások befejezésére, tekintetbe véve a mai körülményeket, nagyon nehéz hinni. Mert egyfelől ismeretes dolog, hogy a diplomatia nagyon lassu módra mozog, de másfelől Oroszország magatartásából azt lehet következtetni, hogy ö még most sem szánta magát reá öszintén a békére, még most is gördit az erre vonatkozó törekvések elé akadályokat. Ö legalább is 2 havi fegyverszünet megkötését sürgeti, s az indokok, melyekre a tárgyalások alkalmával támaszkodik, arra mutatnak, hogy Oroszország nem jóban töri a fejét, a hosszasabb fegyverszünet kieszközlésével neki nagyon gyanus — rejtett czéljai vannak.

De akarjon bármit, mi nem féltjük monarchiánkat, mert föltétlenül bizunk diplomatáink ügyességében és önzetlen hazafiságában.

— **Rövid hirek.** **Tisza Kálmán** miniszterelnök a tegnap reggeli gyorsvonattal Bécsbe utazott, s nehány napig ott fog maradni, mert ő felsége elnöklete alatt, közös miniszteri értekezletek fognak tartatni, melyek tárgyát a vám és kereskedelmi szerződés és bankügy képezik. **A Miletics-pör** a képviselő házat legközelebb foglalkoztatni fogja. Mind a kormány jelentést teend ez ügyben, mind pedig a budapesti törvényszék benyujtja kérvényét Miletics mentelmi jogának felfüggesztése tárgyában. — **A Frankl Leó** ellen inditott bünvádi eljárást a budapesti kir. ügyészség, az igazságügyi minisztérium utasitása folytán megfogja szüntetni. **A horvát országgyülés** — mint a „P. N.“ irja — csak e hó 25-ikéig marad együtt, miután most már kétségtelen, hogy az 1877-dik évi budgetet a jelen ülésszakban lehetetlenség elintézni. Ekkor a magyar országgyülés horvát tagjai Budapestre jönnek.

MIKÓ IMRE GR. VÉGRENDELETEI.

Mikó Imre gr. végrendeleteit hétfőn bontották fel az erdélyi ev. ref. egyházkerület igazgató tanácsának ünnepélyes ülésén, mely végrendeletek közczélokra hagyományozott összegekről szólnak A családi rendelkezésről szóló nem az egyházkerületnél volt letéve. Az egyik végrendelet a sepsi-szt. györgyi iskolának szól, melyet a gróf 1876. márcz. 19-én sajátkezüleg irt. Ebben a nemeslelkü hazafi ekkép rendelkezik: „Életem egyik főtörekvése oda irányult, hogy forrón szeretett szülőföldemen a közmiveltség és vallásos érzület emelésére, székely hazámfiai szellemi fejlődésére és igy közvetve anyagi jólléte öregbitésére is, hozhassak bármily csekély áldozatot. Midőn azért az események ujabbi fordulata megszokott és kedvessé vált magányom nyugalmából, életem alkonyán ismét kisodort, itt elfoglalt állomásaim jövedelmét, u. m. három évig folytatott miniszteri hivatalom után járt fizetésemet és képviselői napdijaimat félretéve, egy kis tőkét gyüjtöttem, mely jelenleg, a magyar földhitelintézetnél van letéve, öt darab tizezer forintos: 121, 554, 565, 761. és 770. számu, továbbá 10 darab egy ezer forintos: 13,091, 13,093, 13,094, 13,095, 13,096, 13,097, 13,098, 23,099, 13,100. és 13,101. számu, összesen 60,000 = hatvanezer frt. névértékü záloglevelekben.“ Ezután a végrendelkező meghagyja, hogy a 60,000 o. é. forint névértékü záloglevelek kamatjából évenkint csakis 1500, egyezer ötszáz o é. forint, vagyis 30,000 o. é. frt névértékü záloglevelek 5% kamatja fizettessék félévi egyenlő részletekben a nevezett sepsi-szent-györgyi tanodának. E 30,000 o. é. frt névértékü záloglevelek ½ % valamint hagyományom másik felét tevő 30,000 o. ért. forint névértékü záloglevelek 5½ % kamatjából pedig félévenként, magyar földhitelintézeti záloglevelek vásároltassanak és ezek a tőkéhez csatoltatván, kamatjaik az eredeti tőkével hasonló módon kezeltessenek mindaddig, mig a 30,000 o. ért. névértékü záloglevelek ½% kamatja és a másik 30,000 o. é. forint névértékü záloglevelek 5½% kamatainak összetett kamatozása következtében egész alapitványom annyira növekszik, hogy az azt tevő záloglevelek értéke, tőzsdei középárfolyam szerint 100 ezer forintra vagy az akkor forgalomban levő pénznemben ennek megfelelő összegre emelkedend. A mikor az egész tőke 5 százalékos kamatai a tanoda használatába bocsáttatnak. A megmaradott ½% kamat bentartva oly tartaléktőkévé alakittassék, mely összetett kamatozás utján folyvást növekedjék, mig 100,000 frtra gyarapodik. Az ezen összegre felgyarapodott tartaléktőkének is 4% kamatja a sepsi-szent-györgyi tanodának a megjelölt czélokra, félévenként kiadandó, a megmaradt 1½% kamatokból uj tartaléktőke alakitandó, mely, ha hasonlólag 100,000 frtra gyarapodik, ennek is 4% kamatja a tanoda használatába bocsátandó s a megmaradt % kamatok ujból tartaléktőkévé alakittatván és igy tovább. — A végrendelet e szavakkal végződik: Ez alapitványt — melyet székely nemzetem iránti határtalan szeretetem némi jeléül tettem — a jövő nemzedékek mindazon tisztelt tagjai hazafias és lelkiismeretes gondozásába ajánlom, kiknek egyházkerületünk szervezete részint részökbe jutand, közvetve vagy közvetlenül befolyni annak kezelésére. Remélem és hiszem is, hogy valamint én magam, minden mellékes tekintetek nélkül, egyedül szülőföldem és egyházam iránti kegyeletes szeretetből hozom igénytelen áldozatomat a közjó szent oltárára, szintugy nem fognak soha hiányzani e szent oltárnak valódi felkent papjai, a kik gondosan fognak őrködni, hogy ez oltár tüze ki ne aludjék. — Másik végrendelete, mely 1876. jul. 30-áról van keltezve, s melyet Szabó Károly történettudós irt tollbamondás után, 6000 frtról szól, melyet az erdélyi ev. ref. egyházkerület házi pénztára számára hagyományozott.

DÖLLINGER A KELETI KÉRDÉSRŐL.

A „Spectator“-ban Mac Coll Döllinger nézeteit ismerteti a keleti kérdésről. — Döllinger kiválólag egyházférfi ugyan, azonban nagyon alapos történelmi ismeretei vannak, s mint korunk egyik legnevezetesebb tudományos férfia, mély belátással bir az állami élet fejlődésébe. M. Coll szerint Döllinger nézetei e következők:

Nagy hiba volt a müvelt kereszténységtől, hogy Törökországot magába felvette. Még ha akarná, sem volna képes a török kormány politikáját azon elvekhez idomitani, melyek a keresztény államoknak egymáshoz és az állampolgárokhoz való viszonyát szabályozzák. Minden musulman a szultántól le az utolsó államalattvalóig köteles a Koránnak engedelmeskedni. A Korán pedig megtilt végkép és örökre minden ideát az egyenlőségről az igazhivők és a hitetlenek közt. A keresztény sem a hadseregben, sem a biráskodásban nem foglalhat el egyenlő állást az Islam követőivel. E kérdés nem rég a Seik-ül-Islam és az Ulemák elé került, és a felelet az lön, hogy ez végkép lehetetlen. — A szultán kibocsáthat bármennyi rendeletet, de ezek semmisek és hiábavalók, és azért is végrehajthatlanok, amennyiben a Korán tanaival ellenkeznek. A keresztény alattvalóknak ezért is örökre fegyverteleneknek kell maradniok a felfegyverzett mohamedánokkal szemben, sem szavazatot nem nyerhetnek állami törvények alkotásánál.

Miután azonban a nagyhatalmak jónak látták Törökországot társaságukba felvenni, legalább biztositékokat kellett volna szerezniök a török keresztény tartományokra vonatkozólag a Korán elveivel szemben. E hanyagságnak kell tulajdonitani a mostani válságos helyzetet. Akik azt állitják, hogy a felkelés Bulgáriában, Boszniában, Herczegovinában valami forradalmi bizottság müve, azok nagyon csalatkoznak. Idegen gyujtogatók nem csinálhattak volna oly nagy tüzet a nélkül, hogy a gyuanyag össze nem lett volna halmozva. A lázadás valódi oka a törökök zsarnokoskodása és baltetteik. — A pasarendszer valóban nem jobb, mint egy szervezett rablóbanda, s a felkelés voltaképen nem egyéb, mint kétségbeesett küzdelem az életért. Nincs bebizonyitva az, hogy az orosz kormány élesztette volna a lázadást, sőt azt lehet mondani, hogy az orosz kormány nem is helyeselte azt. Bármik legyenek Oroszország szándokai, kétséget nem szenved, hogy Sz.-Pétervárott a herczegovinai felkelést alkalmatlannak tekinték. Oroszország a jelenben legalább békés sőt jelentékeny áldozatokra is kész volna, hogy a háborut elkerülje. De mivelhogy alkotmányformája despota, nagyon alá van vetve a nép impulsusának, és a lakosságnak szláv rokonszenves érzelmei Törökország ellen kardot rántani kényszerithetik Oroszországot.

Ezen nézetét Döllinger több példával bizonyitá. Csak egyet emlitünk fel. Rövid idő előtt Kiewben, a szent városban bucsú volt. A templomok falai tele voltak ragasztva képekkel, melyek azt tüntették fel, hogy minő kegyetlenségeket vittek végbe a törökök Bulgáriában. A hatóság követelte e vérlázitó képek eltávolitását, de a papság nem akart engedelmeskedni és a hatóság nem merte erőszakkal e képeket eltávolitani, annyira fel volt bőszülve a nép. A népnek s a katonaságnak minden rétege át van hatva azon vágytól, hogy meg kell büntetni a bolgár kegyetlenségek elkövetőit. Ha a törökök Szerbiában csak kis részét követnék is el a Bulgáriában elkövetett kegyetlenségeknek, az orosz kormány valószinüleg kénytelen volna interveniálni, bárminők legyenek a következmények.

A mostani bonyodalmak egyik főoka, — mondja Döllinger, — az, hogy Anglia elvetette a berlini memorandumot anélkül, hogy helyébe valamit tett volna. — Ez, azon körülménynyel együtt, hogy az angol hajóraj parancsot kapott a Besika-öbölbe hajózni, azon hiedelmet kelti fel Európában és különösen Törökországban, hogy Anglia kész a török status quo föntartásáért fegyvert fogni. Döllinger nyomatékosan hangsulyozá, hogy lord Derbynek az angol kormány ezen intézkedésére vonatkozó magyarázata egész Németországot meglepte.

A jelen helyzet Döllinger szerint a következő: Az orosz kormány távol attól, hogy a háborut kivánja, sokért nem adná, ha azt elkerülhetné. Oroszország igaz áhitozik Konstantinápolyra, de ezt annak idején szeretné birtokába venni, s az idő erre még nem érkezett el. Konstantinápoly egy dolog, európai Törökország a másik, s bár mennyire sovárog Oroszország Konstantinápolyra európai Törökországot nem óhajtja magának. Nagyon örülne azon, például, ha Ausztria annectálná Bosniát De Ausztria ettől nagyon idegenkedik. Van ugyan Ausztriában egy párt, melynek Albrecht főherczeg a feje, mely szeretné az osztrák területeket Bosniával növelni. De maga a császár és a magyarok ellenzik az annexiót; és ha ebbe beleegyeznének is csak ugy tehetnék ha a statusquo föntartása iránt még nagyobb ellenszenvvel viseltetnének.

A mi Németországot illeti, nehéz ugyan Bismarcknak a veséjébe látni, és az ő szándékait kikutatni, de a mennyire az ő nézetei ismeretesek, oda irányulnak, hogy a keresztény tartományoknak autonomia adassék, és bizonyára ez a német nemzet kivánsága is. A nemzetek nagyon elvannak keseredve Oroszország ellen, mivel azzal gyanusitják, hogy Konstantinápolyt elakarja foglalni. Németország tán még nagyobb kárát vallaná annak, ha Oroszország elfoglalná Konstantinápolyt, mint Anglia. Francziaország békét óhajt s a békemüvet örömest támogatja. Olaszország Szerbiával rokonszenvez és örömest hozzá fog járulni ahhoz, hogy a keresztény tartományok autonomiát nyerjenek.

Hátra van még Anglia, mely kiváló állást foglal el a keleti kérdésben. Francziaország, Németország, Ausztria és Oroszország sakkban tartják egymást, és következésképen Anglia tartja a kezében a megoldás kulcsát. Ezenfelül Anglia az egyetlen állam, mely magáévá teheti az elnyomott keresztyének sorsát Törökországban, a nélkül, hogy önző szándékok gyanusitásának tegye ki magát. A joniai szigetek önkénytes cessiója, mély benyomást tett egész keleti Európára. Megértété a néppel, hogy Anglia a keleten nem követ önző politikát. Azért is, ha Anglia magára vállalja azt, hogy autonomiát követeljen a keresztény tartományoknak, örök hálát érdemel a megjavithatlan törökökkel szemben. Ellentétes irányu politika Oroszország malmára hajtaná a vizet, mert bizonyos, hogy Törökország keresztény alattvalóit Oroszország karjaiba kergetné.

De miként lehessen önkormányzatot biztositani a keresztyén tartományoknak, mert hogy valamiképen az önkormányzatot meg kell adni, az kétségtelen. Döllingernek az a nézete, hogy egy négyes bizottságnak kellene állandóan Konstantinápolyban ülésezni, mely a tartományok török administratiója fölött őrködnék. Ez aztán kieszközölné, hogy ténnyé legyen az, a mit egyik szultán a másik után igért, de még nem adott — hogy tökéletes egyenlőség legyen a vallásra és fajra való különbség nélkül. Ez kiválasztaná a legalkalmasabb emereket a mohamedánokat sem zárván ki a főbb állomásokra, melyeket idáig kizárólag mohamedánok töltötték be.

Ezen terv természetesen csak átmeneti volna, mig a viszonyok annyira megszilárdulnak, hogy a lakosság magát kormányozhatja. Táviratalig értesülök, hogy lord Stratford Redcliff hasonló tervet terjesztett elő, mint Döllinger.

Idáig terjed a „Spectator“ közleménye. Röviden csak azt jegyezzük meg, hogy Döllinger nagyon szószerint veszi az Islam tanait, midőn oly merev ellentétbe helyezi azt a keresztyénség egyenlőségi elveivel. A müvelt törökök sokkal szabadelvübbek, — mint a Korán betüi, s azért azt hisszük, tulzás van azon állitásban, melyre Döllinger s az angol lapok annyit hivatkoznak, hogy Törökország képtelen korszerü reformokra.

FŐVÁROSI HIREK.

* **A királyné** tegnapelőtt Mária Valéria főherczegnővel Gödöllőre utazott. — **A király** nehány napra Bécsbe utazott fel. **Majthényi Béla** báró a napokban vezette oltárhoz Bittó Aranka urhölgyet. — **Az egyetemre** Antal Géza, Purjesz Zsigmond, Réczey Imre, Stiller B. orvostudorok magántanároknak neveztettek ki. **Az östörténelmi congressus** még itt időző tagjai naponként tesznek kirándulást a svábhegyre. **A jogászok** segélyegyleti elnöke Lukács Gyula lett. Az orvosnövendékek Veszeli Józsefet, a gyógyszerészek Buzáth Ferenczet választották meg elnöknek. **A nemzeti szinházban** Hauck Minnie k. a. már megkezdé vendégszereplését. **Egy czipész** a Dunába ugrott, s ott lelte halálát. — **Reményi Ede** a fővárosban időzvén, tegnapelőtt családi körben egy hangversenyt rendezett; később Londonba fog utazni, hova a télire szerződtetve van. — **A „Budapesti Szemle“** szept. okt. füzete érdekes tartalommal megjelent. **Kitüntetések** várnak a szegedi kiállitás és a lefolyt nemzetközi congressusok körül magoknak érdemeket szerzett egyénekre. Ezek közt első helyen van br. Simonyi Lajos volt miniszter.

A MILETICS-PÖR.

(Folyt. és vége.)

Az eljárt budapesti kir. tvszéknek határozata oly kiegészitéssel, hogy az eljárt kir. tvszék utasittatik, miként dr. Miletics Szvetozár mentelmi jogának felfüggesztése tekintetéből a képviselőház elnökségéhez forduljon, egyébbként helyben hagyatik.

A nagy-becskereki kir. tszék határozatának tárgya az itteni felülvizsgálat folytán megszünvén, az iratoknak dr. Miletics Szvetozár és Kaszapinovics Szvetozár elleni vizsgálattal való egyesitése tekintetéből az eljárt becskereki tvszék innét utasittatni rendeltetik.

Elnök szóval a következőleg indokolá a határozatot:

Minden oly merénylet, mely a fenálló alkotmány, vagy belbéke megzavarására, ugy az állami terület épségének veszélyeztetése tekintetében bárki által czélba vétetik, hazai törvényeink értelmében a felségárulás büntettét képezi.

Az előttünk fekvö vizsgálati adatok, különösen a becskereki törvényszék által lett nyomozások és Rankovics György vallomása által be van bizonyitva, miszerint dr. Miletics Szvetozár és Kaszapinovics Szvetozár 1876. május havában Belgrádban voltak és ott egy tanácskozmányban részt vettek, mely tanácskozmány a Szerbia részéről Törökország ellen inditandó háboru mellett a magyar koronához tartozó déli tartományokban eszközlendő felkelést és mintegy 20—30,000 főnyi seregnek a szerb fejedelemség részére leendő kilátásba helyézését tárgyalta. Miután egyrészről a velünk barátságos viszonyban álló Törökország ellen Szerbiának segédsereggel való támogatása, másrészt pedig a magyar korona területe épségének veszélyeztetése ezen vallomás által mint gyanuok mind Miletics Szvetozár, mind Kaszapinovits Szvetoszláw irányában felmerült, miután különösen dr. Miletics Szvetozár ellen kiderült még az is, hogy a szerb fejedelmet, mint Szerbia királyát éltette, és a magy. területnek csonkitását, és igy hazai törvényeink értelmében felségárulási büntett jelenségeit magában hordó nyilatkozatokat tett; és miután ezen nyilatkozatokat Rankovics György vallomása szerint nyolcz más, részint Magyarország különböző vidékeiről való, részint szerbiai alattvalók hallották, és miután ezen nyilatkozatok folytán, mint ugyancsak a becskereki tvszék előtt lefolyt nyomozásokból kitünt, Joanovics Cornél Magyarország déli részeit bejárva, és ugyanott dr. Miletics Szvetozár névjegyét felmutatva, a szerb kölcsön elhelyezése iránt kisérleteket tett és igéreteket nyert;

de ezenkivül, bár tagadja Joannovics Kornél Pérics Péra előadása szerint, melyet a kikindai kapitány, Bujanovics Vazul is megerősit, a felkelésről, mely Magyarország határain történt volna, szó volt, továbbá dr. Majenszky és Vidák Péternek a vizsgálat alkalmával tett előadásaikból az, hogy mintegy

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

VAD TONCSI.

Irta: **S. A.**

ELSŐ KÖTET.

XI.

(32-ik folyt.)

„Kérem gróf ur komolyan beszélni, ezen nagyon komoly tárgyról mondá a rendőrigazgató, a ki még nem birta felfogni, hogy csakugyan személycsere történt légyen. „Ha bátor voltam önt álmában háboritani, ez azért történt, mivel egyik hivatalnokom kételyét fejezte ki az iránt, hogy ön valóban Vienburg Henrik gróf legyen, én pedig kötelességemnek tartottam ezen kételyt megoldani.

„Ugy tehát egyik hivatalnoka kétkedik grófságomban! Tiszteletreméltó okos ember ez! mondá a fogoly nevetve.

E nevetés felkölté a rendőr-igazgató haragját. Nem mint eddig, nem oly udvariasan mondá, „még egyszer kérnem kell, hogy ezen illetlen vigságot tartóztassa vissza. Egyszerü feleletet kérek ezen kérdésre: Ön-é Vienburg Henrik gróf vagy nem?

„És ha nem felelnék! hangzott az ellenkérdés.

„Akkor kénytelen lennék sajnálatom mellett is az ön ruháját és személyét átkutattatni.

„Tegye a mi kötelessége. — Nekem nincs kedvem kérdéseire felelni. Ön engem minden ok nélkül elfog, — engedtem az erőszaknak, azt megteszem most is, de önkéntes feleletet nem nyer tőlem kérdéseire.

„Saját érdekében kérem uram, feleljen nekem! Ha azt állitja és bebizonyitja, hogy ön nem Vienburg Henrik gróf, akkor azon pillanatban el van bocsátva a fogságból.

„Nagyon kegyes, de fogságom igen kedélyes állapot, és nekem tetszik is.

„Ön tehát kényszerit, hogy ruháját átmotozzam.

„Kérem ne feszélyezze magát. — Én nem tagadom, hogy Vienburg gróf vagyok, de nem is állitom azt. Keressen és találni fog. Magam is nagyon kiváncsi vagyok: kitalálják-é, kinek hivnak engem.

E szavak komolyan gondolkozóba ejtették a rendőrigazgatót, és a fogoly átvizsgálása még jobban megerősitette kételyében. A rendőr hivatalnoknak bizonyosan igazsága volt megfigyelésében, mert ilyen keze csakugyan nem lehet egy grófnak! Még a fogoly fehérruhái is, bár kifogás nélküli tisztaságuak voltak, nagyon elütöttek a többi csinos finom ruházattól, és épen oly kevéssé illett ezekhez az épen nem grófilag kinéző tárcza összetépett bőrből s mintegy 50 tallér tartalommal. Ellenben a nyári-rokk belső zsebében egy igen csinos látogató-jegy tárcza volt, mintegy 12 látogató jegygyel, melyeken ez egyszerü felirat volt: „Vienburg Henrik gróf.“ A zsebkendő is a legfinomabb gyolcs volt V. H. betükkel és ezeken felül a kilenczágu grófi koronával.

A fogoly bizonyosan a gróf ruháit viselte; miként jutott hozzájuk, ha nem ő maga volt a gróf? — Talán bün által? — Talán találkozott a menekülő gróffal és kirabolta azt? A rendőrigazgató izgatottsága által elhagyá magát annyira ragadtatni, hogy ezen gondolatot fenszóval is nyilvánitotta, azon reményben, miszerint ily gyanusitás kényszeriteni fogja a fogolyt, hogy személye azonosságát igazolja, de ez felkaczagott és igy szólott:

„Tisztelem az ön éles látását! Vegyük fel tehát, hogy egy kis rabló-gyilkosság feküdnék lelkiösmeretemen — azt hiszi ön, hogy ezt bevallanám önnek? Miért nem marad első szellemdus feltevése mellett, hogy én vagyok a gróf? Csak törje rajta egy kicsit a fejét, az nem árt önnek.

E mellett megmaradt s több feleletre nem volt rá vehető. A rendőr igazgatónak nem maradt egyéb tenni valója, mint tovább is gondosan őriztetni és a reggeli vonattal S...be vitetni. Ide megérkezve nem tehette meg rögtön a parancs szerint jelentését a fejedelemnél, mert bizonyságot kellett szereznie, valjon a fogoly csakugyan Vienburg gróf-é? Az egyetlen rendőr hivatalnok, a ki a grófot személyesen ösmerte betegsége daczára közeli lakásából áthozatott, és a fogoly elébe vezettetett, ez azon pillanatban megmondá, hogy ez nem a gróf! — Egy arczot, a melyet egyszer látok nem feledek el többé; ez arczot pedig láttam, de e pillanatban nem tudok visszaemlékezni: hol?

E nyilatkozat után alig lehetett több kétség; a rendőrigazgató foglyát biztonságba helyeztette, ekkor gyorsan a kastélyba hajtatott, hogy parancs szerint jelentést tegyen a fejedelemnél.

A fejedelem figyelemmel hallgatta a rendőr-igazgató nagyon is részletes elbeszélését, a nélkül, hogy a nem tetszés egyetlen jelével is félbe szakitaná, a boldogtalan hivatalnok jelentése bevégzése után reszketve várta a fejedelmi harag kitörését; — hanem csalódott, a kegyelmes ur váratlan meglepő barátsággal mondá:

„Kedves Webren ez elfogással nem remekelt ugyan, de legalább mindent elkövetett, hogy nekem szolgálhasson, és ezért a kudarczot, a nevetséges tévedést megbocsátom önnek. Hogy ki legyen az ön foglya, sejtelme sincs?

„Nincs fenség! Mindenesetre valami gonosztevő.

„Azt nem hiszem! Ezen ficzkóról hallottam már tegnap Wallrich erdésztől, mert egy és ugyanazon embernek kell lenni, a ki önt és Wallrichot bolondá tette. Beszéltesse el magának azon történetet, és nem fog kétkedni, hogy az ön foglya, Vienburg gróf valamelyik barátja, és hogy egyedüli czélja a gróf üldözőit tévutra vezetni, hogy ennek menekülésében lehető legnagyobb előnye legyen.

(Folyt. köv.)

20,000 fönyi sereg Szerbia részére előállittatni szándékoltatt, szintén kitünt;

ennélfogva Rankovics György vallomása és az abban foglalt tény körülmények ezen tanuknak előadásai által is támogatva levén, Rankovics György ezen előadása jogos gyanuokok gyanánt mindenesetre elfogadandó volt.

Továbbá a Joannovics czime alatt érkezett levelek és azon szoros viszony, melyben Joannovics dr. Miletics Szvetozárral állott, az által tüntetvén fel, miszerint ép az altartományokban levő felkelésre vonatkozó és ezek egyes adatait közlő levelek dr. Mileticshez Joannovics Kornél utján érkeztek és különben is a „Zasztavá"-ban közlött azon czikk, mely a belgrádi tanácskozás után az arra vonatkozó eseményeket előtünteti, arra nézve, hogy azon belgrádi tanácskozásnak mi volt a czélja, Rankovics nyilatkozatával megegyező világosságot vet, ellenben sem Miletics Szvetozár, sem Kaszapinovics azt, hogy azon czél, mely miatt ők állitólag Belgrádban megfordultak, valósággal az általuk mondott lett volna, igazolni képesek nem voltak — és a felhozott körülményekben mind dr. Miletics, mind Kaszapinovics ellen a felségárulás büntényére jogos gyanuokok foglaltattak.

Hazai törvényeink és különösen az 1715. évi 7. tvczik a felségárulás esetében minden formalitás mellőzésével a büntény veszélyességénél és az ebből bekövetkezhető többé gyakran nem is orvosolható következményeknél fogva az azonnali letartóztatást rendeli és engedi meg.

Ezen törvény az 1781. 56. tvczikk által, épen ezen részében erejében fenmaradván, kétségtelen, hogy mindkét vádlott irányában a vizsgálati fogság megrendelésének és igy az eljárt budapesti törvényszék határozatának e részbeni helyben hagyásának esete forog fenn.

Nem állhat ennek ellenében dr. Mileticsnek mint orsz. képviselőnek a mentelmi jogból származott kifogása, és különösen nem vétethetik figyelembe az, mit a felebbezés indokaiban felhoz, mintha ez által zaklatásnak lett volna kitéve, és ez által a képviseleti állás függetlenségét megtámadó zaklatásnak tér és alkalom nyittatnék.

Mert az országgyülés elnapolása után csakis f. évi julius 27-én derülvén ki ellene Rankovits vallomása alapján a felségárulásra nézve jogos gyanuokok, az, hogy az országgyülés elnapolása idejében elfogatása zaklatás természetével birna, már önmagától kizárva van. Ezek szerint tehát mindkét vádlott irányában a vizsgálati fogság a vizsgálat mellett megrendelendő volt.

A mi a becskereki kir. törvényszék határozatát illeti, miután a budapesti kir. törvényszék, mint felségárulási esetekre az 1871. 31. t. cz. által kijelölt illetékes bíróság által hozott határozat folytán az előző vizsgálatot megrendelő határozat itteni felülvizsgálatának szüksége elenyészik, az iratoknak csakis az ügy összefüggésénél fogva a pesti kir. törvényszékhez való áttétele volt megrendelendő.

VIDÉKI HIREK.

* **Fehér Bertalan** m.-szigeti tanárt a kultuszminiszter Máramarosmegye tanfelügyelőjévé nevezte ki. — **A Dynamit-szállitás** ellen folyamodtak az osztrák vasutak az illető miniszterhez, de mivel e robbanó eszközt igen sok iparág nem nélkülözheti, nem engedhették a kérést a miniszterek meg. — **Kövesden** egy asszony öngyilkossági szándékból a vonat elé feküdt, de észrevétetvén megmentetett. — **N.-Váradon** két izraelita összeveszett valami csekélység fölött, s az egyik a dühtől elvakitva ugy sulytotta fejbe barátját, hogy az másnap meghalt. — **A dunántuli lóversenytársulat** az őszi versenyt okt. 1. és 2-án tartja meg. — **Nagy-Váradon** a szini előadások befejezése után Román St. büvészeti előadásokat tart. — **Tardoson** roppant tüzvész és vihar dühöngött, mely tetemes károkat okozott. — **Boyton kapitány** mutatványai Temesvárott is köztetszésben részesülnek.

NAPI HIREK.

— **Városi biz. közgyülés** tartatott ma d. e. Miskolczy Lajos főispán ur elnöklete alatt, melynek tárgya a közigazgatási bizottság tagjainak megválasztása volt. A választások titkos szavazattal, következőleg lettek megejtve: Vecsey Imre, Dalmy Károly, V. Szabó Miklós, Komlóssy Imre, Sápy Sámuel, Vásáry István, Armós Bálint, K. Tóth Mihály, Nemes Kálmán, és Steinfeld Antal. Ezeken kivül még többen kaptak 5—10 szavazatot.

— **A debreczeni Dienes-napi vásár a következő napokon fog megtartatni: A juhvásár szept. 29. és 30-kán; a bőrvásár okt. 1-én; a sertésvásár okt. 8-án; a baromvásár október 9—10-én.**

— **Dr. Varga Géza, Hajdumegye főorvosa lakik Debreczenben a főpiaczon, a Vecsey-házban.**

— **A vámospércsi tüzkárosultak** részére a kapitányi hivatalhoz ismét adakoztak: a sertés-vágó hentes-társulat 20 frtot, a bőrmérető társulat 10 frtot, Szalai István állatorvos 2 frtot.

— **Eljegyzés.** Bernhardt Jenő helyettes jószágigazgató Bánffy-Hunyadról, a napokban váltott jegyet városunk egyik szellem- és kellemben egyaránt gazdag hölgye, Rosenberg Janka kisasszonynyal. — Áldás frigyökre!

— **A jogászok ismerkedési estélye** tegnap tartatott meg a Király Mihály vendéglőjében. A tanuló ifjuság igazi barátai: Balogh Ferencz, Kallós Lajos és Kőrösi Sándor tanár urak, s mintegy 60 joghallgató jelent meg ez estélyen, mely mint minden évben, ugy az idén is a legkedélyesebben folyt le. De hisz ez nem is lehet másképp; a hol annyi ifju erő, annyi fiatal tüz van képviselve, ott a mulatság — lehet képzelni — hogy csakis vidáman, csakis pezsgő kedélylyel végződhetik el. Toasztirozások is voltak elég számmal. Ezek sorát Kallós tanár ur kezdette meg, poharat emelvén főtisztelet püspök ur Révész Bálint egészségeért. — Utána Kovács Gyula negyedéves jogász, a tanárkarért, Balogh Ferencz hittanár az akadémia bajnokaiért üritettek poharat. Majd Kőrösi és Kallós tanár urak intéztek buzdító meleg szavakat, pohárköszöntéssel párosulva, a jelenlevő jogászokhoz, melyek nagyon természetesen lelkes éljenzéssel lettek fogadva. Poharat üritettek még: Csathó Zsigmond 4-ed éves, Szabó Ferencz 2-od éves, Vincze Miklós 4-ed éves, és Hagel Gyula 4-ed éves joghallgatók. A vacsora alatt Oláh Józsi zenekara huzta azokat a jó hallgató nótákat, melyekre megszokott mozdulni a szív, s megszilajodni a különben is örökös pezsgésben levő ifjui kedély. A tulajdonképeni ismerkedési estély bevégződése után, a kedélyes mulatságnak, ősi szokás szerint a „Komló"-ban következett folytatása.

— **Osbarlangi medve koponyák.** Péchy Jenő országgy. képviselő, mint szenvedélyes régész szept. 18-án ásatásokat végzett a biharmegyei pesterei barlangban. Hajnali 4 órától reggeli 8 óráig 4 emberrel a barlang legbelső csarnokában öt ősbarlangi medve csontvázát koponyástul ásatott ki, azonban a csontok porlósága és a kibozatal nehézsége miatt csak három koponya maradt meg. Ezek közül Péchy kettőt felküldött a nemzeti muzeumba, még pedig egy oly nagyot, milyet, a barlangások állitása szerint, e barlangban sohasem találtak. A koponya hossza: 59 cent., átmérője 82 centimeternyi. Medvének ez ugyan roppant nagy. Minthogy a talaj a kősziklacsepegéstől nedves, a csont benne oly puha, mint a vaj, de ha egy órán át a levegőn áll, megszilárdul.

— **Kézrekerült tolvaj.** Közelebb említettük volt, hogy egy Széchenyi utczai háznál vizhordásra felhasznált csavargó a konyhából 3 drb. ezüst kanalat ellopott, a rendőrség tegnap a tolvajt Kapitány József ismeretes rosz egyén személyében elfogta, ki tettét, valamint a helyet, hol a lopott tárgyakat potomáron elárusitá, bevallotta, s ezekután a kir. ügyészségnek adatott át.

— **Egy vidéki illetőségü** férfi-cseléd itteni gazdájától lopás elkövetése és igazolási jegye hátrahagyása után megszökvén — a rendőrség az igazolási jegy alapján az illető hatóságot a tolvaj elfogatása végett megkereste, s valóban meg is érkezett ide az igazolási jegy tulajdonosa, de kitünt, hogy nem ő a keresett tolvaj, mivel az okmányt a valódi tolvaj tőle is lopta.

— **A cs. k. közöshadseregbeli** tartalékos katonák hadgyakorlatai pár nap multán bevégződnek, a mikor is azok hazabocsáttatnak, alkalmasint azonban egy, altisztekből álló rész közülök kevés időre vissza fog tartatni oly végből, hogy az október hó első napjaiban bevonulandó 600 fönyi ujonczok kiképeztetését eszközöljék, mivel ezek az ezred mostani rendeltetését tekintve, ahoz nem szállittatnak el

— **Körözési hirdetmény.** Goldberger Móriczné Mandel Kata elleni bünügyi vizsgálat alkalmával több rendbeli arany ezüst nemüek foglaltattak le, melyeknek jogszerü tulajdonosai ösmeretlenek, nevezetesen: Egy kis női nyaklánczy, — hét és fél különböző aranyfülbevaló tokban és a nélkül; — 14 drb. különbféle aranygyürü. — egy nyaklánczsat igaz gyöngy és gyémántokkal, — két arany karperecz, három különböző medaillon láncz nélkül, — férfi rövid arany óra láncz medaillonnal, 2 db. meltü kö és gyöngyel, — 2 drb. nyaklánczy foglaló, — 3 drb. férfi arany inggomb, több darab 20 frankos és magyar arany, — több 1 és 2 frtos ezüst tallér, — nehány ezüst huszas, ezüst olasz pénz, — gránátos kereszt, gránát darabok arany csattal, — ezüst burnót szelencze, — ezüst evő kanál — ócska tajt pipák stb. — A leirt tárgyakhoz jogos igényt tartók felhivatnak, hogy tulajdon jogukat igazolható kellő alapos bizonyitékokkal alólirott kir. tszéki vizsgáló birónál 45 nap alatt jelentkezhetnek. — Kelt Debreczenben 1876. sept. 15. — Lengyel Imre, m. k., kir. törvszéki v. biró.

— **A Nagy-Váradon** állomásozó m. kir. 2-ik honvéd huszárezredhez tartozó lovak egy főhadnagy vezénylete alatt ide megérkezvén, mintegy 46 darabban helybeli vállalkozóknak tegnap kiadattak.

— **A tüdővész ellen.** Ha a halálozási táblázatokra csak egy futópillanatot vetünk, azonnal szemünkbe tünik a halálokok között a „tüdővész" roppant nagy száma. És kétszeresen kell örvendenünk ama jelenségen, mely a magy. orvosok és term.-vizsgálók ez idei nagy-gyülésén M.-Szigeten mutatkozott, ugyanis dr. Tomcsányi Imre szatmári gyakorló-orvos és a „Szatmár" czimü társadalmi lap szerkesztője felolvasást tartott a „tüdővész lényegéről" és gyógymódot ajánlott az ellen, mely gyógymódnak sikerességéről három évi kisérletei győzték meg. Örvendenünk kell tehát egyfelől, hogy az emberiség eme Herodese ellen biztosnak igérkező módszer fedeztetett fel, örvendenünk másfelől, hogy magyar hazánkfia tette a fölfedezést. — Tudomásunk szerint nevezett orvostudor magánygyógyintézetet rendezett be Szatmárt, hol „tüdővészes" betegeket fölveszen és gyógykezel. Sok sikert az uj vállalathoz!

— **Uj könyvek.** A Franklin-Társulat Budapesten ismét nehány, kiadásában ujabban megjelent s igen csinosan kiállitott könyvet küldött be szerkesztőségünknek még pedig: „Jeles irók iskolai tára" az orsz. középtanodai tanáregylet megbizásából szerkeszti dr. Kármán Mór. I. füzet. „Arany János balladái" magyarázza Greguss Ágost. Ára füzve 50 kr. E vállalat középiskoláink irodalmi oktatásának emelését czélozza, a szakadozott irodalmi szerelvények helyébe összefüggő, az iro egyéniségét feltüntető olvasmányt nyujtva. A kisérő jegyzetek korántsem akarják a tanár magyarázatait szükségtelenné tenni, hanem oly módon vannak fogalmazva, hogy a tanulóknak előkészülését segitsék, melyhez a tanár iskolai tárgyalását füzheti, és mi által az iskolai olvasmány sok tehertől megszabadulván, szélesebb körben fog mozoghatni. Az első kötet Arany balladáit tartalmazza; az uj reálisk. tanterv értelmében alkalmas olvasókönyvet nyujt a IV. osztály számára (költői olvasmány; románczok, balladák) vagy a gymnasialis tanterv értelmében a felsőbb osztályok poétikai oktatása mellé. Szándokunk különben a gyüjteményt a magyaron kivül a modern (német s franczia) irodalmakra is kiterjeszteni. „Ifjusági iratok tára" az országos középtanodai tanár-egylet megbizásából szerkeszti dr. Kármán Mór. — I. füzet. „Görög regék" Cox György után az eredeti angol második kiadás szerint magyarra fordította s bevezetéssel ellátta Komáromy Lajos tanár. Első füzet. Ára füzve 70 kr. Czélja e vállalatnak az iskolai oktatással párhuzamosan haladó magánolvasmányt nyujtani középiskolai ifjuságunknak (általában 9—15 éves ifjainknak), hogy a szük mederben folyó iskolai tananyagot bővitse, ifjaink látás- és tapasztalás-körét szélesbitse, szem előtt tartva, hogy az ifjuság kezébe csupán az való, mi remek és az emberiség szellemi fejlődésében jelentőségének magadta próbáját. Az első kötet a görög isteni mondákat adja, eredeti szépségökben, a mint a mythost a klasszikus költők (első sorban Homéros s a tragikusok) alkották, menten a theogonia vagy philologia erőszakos rendszerezése és magyarázásától. E kötet az alsóbb osztályok ifjuságának van szánva, — de nagy haszonnal, — s nem kevesebb élvezettel olvashatja a felnőtt ifjuság, sőt bármily korú müvelt ember is. Olcsó könyvtár 21—24. füzetei. 21. füzet. „Egy kastély az erdőben." Beszély. Irta Pálffy Albert. Ára füzve 20 kr. — 22. füzet. „Virgil." Irta Boissier Gaston. Francziából forditotta Végh Arthur. Ára füzve 30 kr. — 23. füz. „A gyógyszerésznő." Beszély. Irta Sollogub gróf. Ára füz. 20 kr. — 24. füzet. „Milton." Irta Macaulay B. J. Angolból ford. B. P. Ára füzve 20 kr. — „A találmányok könyve" ismeretek a kézmüipar és müipar mezejéről 2—4. füzet. Egy-egy füzet ára 40 kr. Tartalmuk: Lövegek, szálfegyverek és aczélszerszámok. Zárak, lakatok, tüzálló szekrények és szöggyártás. A tügyártás. A bádog feldolgozása és az aczéltollgyártás. Az óragyártás. Az ötvösség és csecsebecsék gyártása. A fa feldolgozása. Az esztergálás és a játékszergyártás. — „Az ember-boncztan, élettan és életrendtan" rövid kivonatban tornatanitók számára. Irta dr. Torday Ferencz. A szöveg közé nyomott három ábrával. Ára füzve 1 frt.

— **József főherczeg** ő kir. felsége a ma 3 órai délutáni vasuti vonattal itten utazott keresztül. Kiséretében többen voltak, a többek között Graëff m. kir. honvéd altábornagy és Lázár Sándor, előttünk is ismeretes főhadnagy. A főherczeg ur udvari kocsiban utazik, s mig a vonat rendezkedett és elindult — addig környezetével együtt a pályaudvarban sétált. — Átutaztáról városunkban nem volt tudomása senkiuek, azonban a pályaudvarban levők és az utazó közönség részéről megpillantásakor hangos éljenzés tört ki.

Nagy Julesa k. a. vendégjátéka.

KITÜNŐ FRANCZIA VIGJÁTÉK.

Debreczeni szinház.

Rendkivüli bérlet. 15-ik szám.

Pénteken, 1876. szept. 22-én

adatik:

Egy milliót

EGY SZALMAKALAPÉRT!

vagy:

egy szerencsétlen menyegzői ünnepély.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Háztartás vezetésére

ajánlkozik tisztességes feltételek mellett egy jó családból származott magánosan álló nő, ki a legjobb korban van.

Tudakozódásokra szivességből felvilágositással szolgál e lapok felelős szerkesztője. 5—5.

HIRDETÉSEK.

BURGHOLD V.

női divat-terme

Főtér Svetits ház 1. emelet a Caderász-féle czukrászdával szembe.

Ajánlja a tisztelt női közönség becses figyelmébe, az őszi és téli idényre következő áruit, nevezetesen:

Kész női ruhákat divatos kelméből elegansul elkészitve 8., 12., 14 forintig.
Pongyola női öltönyöket (Schlafröcke) szőr-kelméből bársonynyal ékitve 8 frt.
Creton schlafrokok 5 frt 75 kr. — Creton ruhák 8 frt.
Ez idényre legujabb férfikabátokat (Gautleuren) nők részére 10 frt és feljebb.
A legdivatosabb különféle alaku női és gyermekfelöltőket igen olcsó árban.

Női bundákat és karmentyüket (muffok)

posztó és bársonyból készitve nagy választásban.
Bundáim Pest legelső szücsmesterének készitménye lévén, minden nálam vásárolt bundának jóságáért kezességet vállalok.

A legujabb női és gyermek kalapokat

nemez és bársonyból, Capisonokat, fökötőket s fejékeket feltünő olcsó árban.

A tisztelt női világ kegyes pártfogását kérve

mély tisztelettel maradtam

Burghold V.

Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Árlejtési hirdetmény.

A helybeli ref. ápoldában élelmezett szegények számára folyó 1876. évi november hó 1-ső napjától fogva 1877. november 1-ső napjáig kiszolgáltatandó étel és kenyér, mint szinte a szükséges csizmák készitésére, az árlejtés f. hó 22-ik napján d. u. 3 órakor az intézetben fog megtartatni.

374 sz. / 1876. 2—2.

Kiadó bolthelyiség.

Az alólirott társaság házában — főpiacz 1584. szám, — a nagytemplom felé fekvő nagy bolthelyiség, az ahhoz tartozó raktárral együtt 1877. évi pünkösttől fogva kiadandó.

„Tisza" biztositó társaság.

368. 3—?

5837. sz. / 1876. 323 3—3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Kovács Ferencz részére alperes Luger Tivadarné Frank Emma asszonytól 174 frt 42 kr tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3043. és ebesi pusztai 78 számu telekjegyzőkönyvben A) I. II, 3260. 7044. 3261. 3045. és 95. h. r. sz. alatt bejegyzett összesen 26,200 frtra becsült varga utczai 2255. 2256. sz. házak, azok utáni 7—7 hold ondódi, nem különben az ebesi pusztai 49 hold föld s tartozékai folyó 1876. évi október hó 24-dik, szükség esetére november hó 24-dik napján d. u. 3 órakor, a tvszék tárgyaló termében, tvszéki végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis a 2256. sz. ház, beltelek, s ezutáni ondódi földre 1500 frt, a 2255. sz. ház s 7 hold ondódi föld 420 frt, az ebesi földekre 700 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-sö árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig az árveréstől számitva 1—3 és 6 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt tlkvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében, vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e tlkvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnokügyvéd Czégély Fer. által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir tvszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi augusztus hó 4. napján tartott üléséből.

Becske Lajos, h. elnök. **Hegedüs István,** aljegyző.

MEGRENDELÉSEK

asphaltburkolati munkálatokra

(a Sweizból származó „Val de Travers" **természetes** asphalt-anyagból.)

Alulirott társulat által a debreczeni ref. kistemplom körüli asphalt-munkálatok **tartama alatt** járdák, kapubejárások, udvarok, folyosók, konyhák, istállók, s több effélénél — tekintettel arra, hogy az ily munkálatokhoz szükségelt anyag ez idő szerint **helyben van,** — mérsékelt áron elfogadtatnak és a munkálatok vezetésével megbizott felügyelőnél **Schneebacher I.**-nél bejelenthetők.

Debreczen, 1876. szept. hóban.

A „Neuchatel Asphalte Company (limited)."

Budapesten, (Thonet-udvar.)

378 / 1876. 1—7.

7159 sz. / 1876. 365. 3—3.

II-od árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. trvszék mint tlkvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Weisz I. Lajos végrehajtatónak Czégény János végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében alperestől lefoglalt a debreczeni 3186. számu tlkjkvben jegyzett s 2500 frtra becsült vargautczai 2413. sor számu ház és azzal járó 1 hóld ondódi föld folyó 1876-dik évi okt. hó 5-dik napján d. u. 3 órakor, a tvszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt el adatni fog.

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen II-dik árverésen a fent körülirt ingatlan becsáron alól is el fog adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-a, vagyis 250 frtot készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, éspedig az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1 hónap alatt, a 2-dikat ugyanazon naptól számitandó 2 hó alatt, a 3-dik részt ugyanazon naptól számitandó 3 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számitandó 6% kamatával együtt, ezen kir. tv.sznél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a törvényszéknél előre is megtekinthetők.

A debreczeni kir. tvszék mint telekvi hatóság 1876. évi szept. hó 7-ik napján.

Becske Lajos, h. elnök. **Szentpétery** aljegyző.

Árverési hirdetmény.

Nánás város összes italmérési joga a városi közgyülésnek 1621. számu határozata folytán 3 évre, jelesül: az 1877. évi január 1-sö napjától az 1879. évi decz. 31-ik napjáig terjedőleg haszonbérbe fog adatni.

Felhivatnak azért mindazok, kik ezen italmérési jogot haszonbérleni óhajtják, hogy folyó évi október 11-ik napján d. e. 10 órakor a városház nagytermében tartandó nyilvános árverésen jelenjenek meg.

Bánatpénz 1000 azaz egyezer frt készpénzben, vagy árfolyam szerinti papirokban.

Értesittetnek haszonbérleni kivánók, hogy az összes ide vonatkozó feltételeket a jegyzői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Kelt H.-Nánáson, 1876. szept. 16-án.

377 / 1876 1—3

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsának folyó évi 5677/1876. sz. a. kelt végzése, és az annak alapjául szolgáló 169/1876. számu közgyülési határozat folytán közhirré tétetik, hogy a belső legelő földből a czimzett város részére az ugynevezett Lovászok zugjától a macsi puszta széléig, — illetőleg a lóverseny térig 1065 cat. hold s 861 □ ölben hitelesen kiszakitott és átadott majorsági föld folyó év november hó 1-sö napjától fogva 3—6 s esetleg 12 évre tagonként és esetleg egy tagban 12 évre a számvevő hivatalnál megtekinthető feltételek mellett a folyó évi október 3-dik napján d. e. 9 órakor a városházi nagy tanácsteremben tartandó közönséges árverés, nézőleg zárt ajánlatok utján haszonbérbe fog kiadattatni; — és ezen határidő annak tudatása mellett tétetik közönségessé, miszerint addig zárt ajánlatok is akár egyes tag földekre, akár az egész 1065 holdra s 861 □ ölre elfogadtatnak, és a szóbeli árverés megejtése után nyilvánosan felbontatnak és kihirdettetnek.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazdasági tanácsának 2876. szept. 20-án tartott nyilvános üléséből.

Bészler Lajos, jegyző.

379 / 1876 1—3

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.